

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 5.

Vydána dne 7. února 1946.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

11. Vyhláška o otištění smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, podepsané v Moskvě dne 12. prosince 1943.

11.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 17. ledna 1946

o otištění smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, podepsané v Moskvě dne 12. prosince 1943.

Podle § 2 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 23. června 1945, č. 22 Sb.,

o vyhlášení právních předpisů, vydaných mimo území republiky Československé, provádím takto usnesení vlády republiky Československé ze dne 4. ledna 1946:

Smlouva o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, podepsaná v Moskvě dne 12. prosince 1943, č. 1 Úř. věst. čsl. z roku 1944, otiskuje se znovu v příloze k této vyhlášce.

Nosek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 11/1946 Sb.

Smlouva*)

o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

EDVARD BENEŠ,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM,

KTERÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,

POZDRAVENÍ.

*) Uveřejněno v roč. V., č. 1. Úředního věstníku československého, vydaného v Londýně dne 11. května 1944.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK
BYLA SJEDNÁNA TATO
SMLOUVA S PODPISOVÝM PROTOKOLEM :

S m l o u v a

o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik.

Prezident Československé republiky a Prezidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik, přejíce si pozměnit a doplnit Smlouvu o vzájemné pomoci, existující mezi Československou republikou a Svazem SSR, podepsanou v Praze dne 16. května 1935, a potvrdit ustanovení Dohody mezi Vládou Československé republiky a Vládou Svazu sovětských socialistických republik o společném postupu ve válce proti Německu, podepsané 18. července 1941 v Londýně; přejíce si spolupracovat po válce o udržení míru a zabránění novému útoku se strany Německa a zabezpečiti trvalé přátelství a poválečnou vzájemnou mírovou spolupráci, rozhodli se sjednat za tím cílem Smlouvu a určili jako své plnomocníky:

Prezident Československé republiky — Zdeňka Fierlingera, velvyslance Československé republiky v Sovětském svazu,

Prezidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik — Vjačeslava Michajloviče Molotova, lidového komisaře zahraničních věcí,

kterí, vyměnivše své plné moci, jež shledali v úplném pořádku i vyhotovené v odpovídající formě, dohodli se na tomto:

Článek 1.

Vysoké smluvní strany, dohodnuvše se vzájemně, že se sjednotí v politice trvalého přátelství a přátelské poválečné spolupráce, jakož

Д о г о в о р

o дружбе, взаимной помощи и послевоенном сотрудничестве между Чехословацкой республикой и Союзом Советских Социалистических республик.

Президент Чехословацкой Республики и Президиум Верховного Совета Союза Советских Социалистических Республик, желая изменить и дополнить Договор о взаимной помощи, существующий между Чехословацкой Республикой и Союзом ССР и подписанный в Праге 16 мая 1935 года, и подтвердить условия Соглашения между Правительством Чехословацкой Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о совместных действиях в войне против Германии, подписанного 18 июля 1941 года в Лондоне; желая содействовать после войны поддержанию мира и предотвращению дальнейшей агрессии со стороны Германии и обеспечить постоянную дружбу и послевоенное мирное сотрудничество между собой, решили заключить с этой целью Договор и назначили в качестве своих уполномоченных:

Президент Чехословацкой Республики — Зденека Фирлингера, Посла Чехословацкой Республики в Советском Союзе,

Президиум Верховного Совета Союза Советских Социалистических Республик — Вячеслава Михайловича Молотова, Народного Комиссара Иностранных Дел,

которые, обменявшись своими полномочиями, найденными в полном порядке и составленными в соответствующей форме, согласились о нижеследующем:

Статья 1.

Высокие Договаривающиеся Стороны, согласившись взаимно объединиться в политике постоянной дружбы и дружественного

i vzájemné pomoci, zavazují se poskytovat i jedna druhé vojenskou i jinou pomoc a podporu všeho druhu v nynější válce proti Německu a všem těm státům, které jsou s ním spojeny v útočných činech v Evropě.

Článek 2.

Vysoké smluvní strany se zavazují nevstupovat po dobu nynější války v žádná jednání s hitlerovskou vládou neb s kteroukoli jinou vládou v Německu, která se jasně nevzdá všech útočných záměrů, a nevésti jednání ani nesjednávatí bez vzájemné dohody žádného příměří neb mírové smlouvy s Německem neb s kterýmkoli jiným státem, s ním spojeným v útočných činech v Evropě.

Článek 3.

Potvrzující svou předválečnou politiku míru a vzájemné pomoci, výjádřenou v jejich Smlouvě, podepsané v Praze 16. května 1935, Vysoké smluvní strany se zavazují, že v případě, že by jedna z nich byla zavlčena v poválečné době do válečných akcí s Německem, které by obnovilo svou politiku „Drang nach Osten“, neb s kterýmkoli ze států, který by se spojil s Německem přímo neb v jakékoli jiné formě v takové válce, druhá Vysoká smluvní strana neprodleně poskytne Smluvní straně, zavlčené takovým způsobem do válečných akcí, veškerou vojenskou i jinou podporu a pomoc, které jsou jí k dispozici.

Článek 4.

Vysoké smluvní strany, majíce na zřeteli zájmy bezpečnosti každé z nich, jsou dohodnuty o těsné a přátelské spolupráci v době po obnovení míru, i o tom, že budou jednati v shodě se zásadami: vzájemného respektování své nezávislosti a svrchovanosti, jakož i nevměšování do vnitřních věcí druhého státu. Jsou dohodnuty v tom, že budou vyvíjeti v měřítku co možná nejširším své hospodářské styky a poskytovat si vzájemně veškerou možnou hospodářskou pomoc po válce.

послевоенного сотрудничества, так же, как и взаимной помощи, обязываются оказывать друг другу военную и другую помощь и поддержку всякого рода в нынешней войне против Германии и всех тех государств, которые связаны с ней в актах агрессии в Европе.

Статья 2.

Высокие Договаривающиеся Стороны обязуются не вступать в период нынешней войны в какие-либо переговоры с гитлеровским правительством или с каким-либо иным правительством в Германии, которое не отказывается ясно от всяких агрессивных намерений, и не вести переговоров и не заключать без взаимного согласия какого-либо перемирия или мирного договора с Германией или с каким-либо иным государством, связанным с ней в актах агрессии в Европе.

Статья 3.

Потврждая свою довоенную политику мира и взаимной помощи, выраженную в их Договоре, подписанном в Праге 16 мая 1935 года, Высокие Договаривающиеся Стороны обязуются, что в случае, если одна из них оказалась бы вовлеченной в послевоенный период в военные действия с Германией, которая возобновила бы свою политику «Дранг нах Osten», или с каким-либо из государств, которое объединилось бы с Германией непосредственно или в какой-либо иной форме в такой войне, то Другая Высокая Договаривающаяся Сторона немедленно окажет Договаривающейся Стороне, вовлеченной таким образом в военные действия, всяческую военную и другую поддержку и помощь, находящиеся в ее распоряжении.

Статья 4.

Высокие Договаривающиеся Стороны, учитывая интересы безопасности каждой из них, соглашаются на тесное и дружественное сотрудничество в период после восстановления мира и действовать в соответствии с принципами: взаимного уважения к их независимости и суверенитету, равно как и невмешательства во внутренние дела другого государства. Они соглашаются развивать в возможно более широких масштабах свои экономические отношения и оказывать друг другу всяческую возможную экономическую помощь после войны.

Článek 5.

Každá z Vysokých smluvních stran se zavazuje neuzavíratí žádného spojenectví a neúčastniti se žádné koalice, namířených proti druhé Vysoké smluvní straně.

Článek 6.

Tato Smlouva vstupuje v platnost ihned po podepsání a podléhá ratifikaci v době co možná nejkratší; výměna ratifikačních listin bude provedena v Moskvě co možná nejdříve.

Tato Smlouva zůstává v platnosti po dobu dvaceti let od okamžiku podepsání, při čemž, jestliže jedna z Vysokých smluvních stran ke konci stanoveného dvacetiletého období neučiní do 12 měsíců před uplynutím lhůty sdělení o svém přání vypověděti Smlouvu, platnost její bude se prodlužovati na dalších pět let, a tak pokračuje, dokud jedna z Vysokých smluvních stran neučiní do 12 měsíců před uplynutím běžícího pětiletí písemného oznámení o svém úmyslu ukončiti její účinnost.

Na potvrzení toho plnomocníci podepsali tuto Smlouvu a připojili k ní své pečeti.

Sepsáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce československém a ruském.

Obě znění mají stejnou platnost.

Moskva, 12. prosince 1943.

Z PLNÉ MOCI PRESIDENTA
ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

L. S.

Zd. Fierlinger.

Z PLNÉ MOCI PRESIDIA
NEJVYŠŠÍHO SOVĚTU SSSR

L. S.

V. Molotov.

Статья 5.

Каждая из Высоких Договаривающихся Сторон обязуется не заключать какого-либо союза и не принимать участия в какой-либо коалиции, направленных против другой Высокой Договаривающейся Стороны.

Статья 6.

Настоящий Договор вступает в силу немедленно после его подписания и подлежит ратификации в возможно короткий срок; обмен ратификационными грамотами будет произведен в Москве как можно скорее.

Настоящий Договор остается в силе в течение двадцати лет с момента подписания, причем, если одна из Высоких Договаривающихся Сторон в конце указанного периода в двадцать лет не сделает, за 12 месяцев до срока, заявления о своем желании отказаться от Договора, он будет продолжать оставаться в силе на следующие пять лет, и так каждый раз, до тех пор, пока одна из Высоких Договаривающихся Сторон не сделает за 12 месяцев до окончания текущего пятилетия письменного предупреждения о своем намерении прекратить его действие.

В удостоверение чего Уполномоченные подписали настоящий Договор и приложили к нему свои печати.

Составлен в двух экземплярах, каждый на чехословацком и русском языках.

Оба текста имеют одинаковую силу.

Moskva, 12. декабря 1943 года.

ПО УПОЛНОМОЧИЮ
ПРЕЗИДЕНТА ЧЕХОСЛОВАЦКОЙ
РЕСПУБЛИКИ

М. П.

Зд. Фирлингер.

ПО УПОЛНОМОЧИЮ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО
СОВЕТА СССР

М. П.

В. Молотов.

ПРОТОКОЛ

k Smlouvě o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, sjednané 12. prosince 1943.

Při sjednání Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik Smluvní strany ustanovily, že v případě, že k této Smlouvě projeví přání přistoupiti kterákoli třetí země, která hraničí s Československou republikou nebo Svazem SSR a byla v této válce předmětem německého útoku, — bude jí dána možnost po vzájemné dohodě Vlád Československé republiky a Svazu SSR podepsati tuto Smlouvu, která takto nabude povahy trojstranné smlouvy.

Tento Protokol byl sepsán ve dvou vyhotoveních, každé v československém a ruském jazyce.

Obě znění mají stejnou platnost.

Moskva, 12. prosince 1943.

Z PLNĚ MOCI PRESIDENTA
ČESKOSLOVENSKE REPUBLIKY

Zd. Fierlinger.

Z PLNĚ MOCI PRESIDIA
NEJVYŠŠÍHO SOVĚTU SSSR

V. Molotov.

ПРОТОКОЛ

k договору о дружбе, взаимной помощи и послевоенном сотрудничестве между Чехословацкой республикой и Союзом Советских Социалистических республик, заключенному 12. декабря 1943 года.

При заключении Договора о дружбе, взаимной помощи и послевоенном сотрудничестве между Чехословацкой Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик Договаривающиеся Стороны условились, что в случае, если к этому Договору пожелает присоединиться какая-либо третья страна, — граничащая с Чехословацкой Республикой или Союзом ССР и представлявшая в этой войне объект германской агрессии, — последней будет дана возможность, по обоюдному согласию Правительства Чехословацкой Республики и Союза ССР, подписать этот Договор, который, таким образом, приобретет качество трипартийного договора.

Настоящий Протокол составлен в двух экземплярах, каждый на чехословацком и русском языках.

Оба текста имеют одинаковую силу.

Moskva, 12 декабря 1943 года.

ПО УПОЛНОМОЧИЮ
ПРЕЗИДЕНТА ЧЕХОСЛОВАЦКОЙ
РЕСПУБЛИКИ

Зд. Фирлингер.

ПО УПОЛНОМОЧИЮ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО
СОВЕТА СССР

В. Молотов.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU S PODPISOVÝM PROTOKOLEM, PROHLAŠUJEME JE ZA SCHVÁLENY, PŘIJATY, POTVRZENY A UTVRZENY A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JE SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JE PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NIM JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLIV PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN V MOSKVĚ DNE 20. PROSINCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO ČTYŘICÁTÉHO TŘETÍHO.

President republiky Československé:

Dr. Edvard Beneš v. r.

L. S.

Státní ministr jako úřadující ministr zahraničních věcí:

Hubert Ripka v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 22. prosince 1943.

Jan Masaryk v. r.